

Борімося за справедливість!
Викриваймо зло - переможемо!

Вісник

№ 2(35)
16-31
Січня
2005 р.

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

Малозахищених

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

ДОЛЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Людські права - це не складова людської гідності. Вкупі з свободами і задоволенням інших інтересів, належних від Бога людині, забезпечення права не є показником ступеня забезпечення державою гідності кожній людині. Гідність людини державою забезпечити неможливо! Людська гідність забезпечується досконалістю Духа людини, готовністю відстояти належне. Тобто, людські права беззаперечно залежні від людської гідності кожного, і особливо гідності тих, хто є влада. Не викликає сумніву, що ця влада справді НОВА, бо вона боролася проти старої. Це не той випадок, коли помінялися обличчя і прізвища. Проте, наскільки люди нової влади будуть справді віддані декларованим вартостям, залежатиме від умов, що склалися в Україні. Від ступеня досконалості як людини влади, так і кожного з народу. Вона не може бути, як влади попередні ("правами людини" присягались і Кравчук, і Кучма, і Янукович, а в реальності крок за кроком зміцнювали неофеодальний лад), бо цього не хоче народ. Без сумніву, народ хоче і на місцях помянути владу. Але хто це робитиме? Чи вистачить гідності народу на це? Усім зрозуміло: такого кричущого розриву між деклараціями і реальними діями у нової влади не буде. Тому багато хитрих уже задовго до приходу нової влади готові до інновацій, щоб прикриваючись не щирою, а користолюбною участю у революції, покращити стан, не дотримання людських прав у суспільстві, а безпеки злочинців від влади, яким справедливо загрожує відповідальність за скоєне ними за минулого часу зло. І яке вони збираються чинити й далі, але вже інноваційними технологіями, використовуючи спокусливість людську, недосвідченість і страх не перед Богом. Потрібна людська гідність саме влади вже переобраної, такої, щоб не зрадити прагненням народу в забезпеченні їхніх прав, свобод і законних інтересів. Має надія на людську гідність, що її ніби досить, аби зробити революцію на місцях, — обман. До Києва багато їхало підлеглих вкупі з керівниками або ж були ними послані. Вони й ті, хто поїхав самостійно, на місцях в абсолютній більшості залежні від місцевих колишніх як не прямо, то опосередковано. Скажіть, чи вийде на майдан у себе вдома той, хто стоїть на базарі чи працює де інде і отримує субсидію? Мала ще гідність у багатьох з народу, щоб бути чесним до кінця. Вона залишилась такою, якою була на майдані, але її не вистачить для перемоги на місцях. Потрібно час, волю верхньої дійсно нової

влади і відданих їй працівників, які зуміють переконати народ, що для вродження нового чесного суспільства потрібно відмовитися від старих звичок: жити не з чесно заробленого, а з краденого в державі. Скільки цього часу треба, теж залежить від гідності людини і з влади і з народу. Але і цього не досить. Людині з народу треба, щоб переконання базувалося на очевидності прагнення нової влади до таких змін. Хто повірить агітатору, який агітує відмовитися від куплених за хабара субсидій, не бачачи, що його роботодавець вже може не боятися податку, що навіть сплативши усі податки належно і виплативши заробітну плату у повнім обсязі, його роботодавець не піде сам безробітним? Знаючи слабкі сторони українського громадянського суспільства, обмеженість його організаційного та комунікаційного потенціалів, можна прогнозувати, що його вплив на формування нової влади буде значним там, де нова влада не шануватиме, а допомагатиме (тим, хто привів її до 31 жовтня) довершити ними розпочате багато років тому. Сьогодні технології, якими переогла помаранчева революція, не достатньо. Наприклад, навіть суттєве розширення коридорів свободи преси залишить її у руках власників, якими часто є люди, не налаштовані на ті зміни, яких очікує народ, а лише на ті, яких прагнуть вони. Гріх розраховувати на те, що через цю свободу можна буде висвітлити низку застарілих проблем ефективно - наприклад, поширеність тортур, вести масову правову просвіту на реальних прецедентах. Свобода преси залишатиметься дозвоільною: про все загалом і ні про що (а головне - ні про кого винного) конкретно. Розширення свобод преси матиме ефективність за умови конкретної допомоги нової влади тим виданням, які виявили себе відданими інтересам не корпорації нової влади, а інтересам народу.

Ми хочемо побачити справжню судову реформу результатом якої було б покращання якості правосуддя, а відтак ПРИРОДНЕ зменшення кількості звернень до Страсбургу. Хто має чинити правосуддя - ті самі судді? Хто чи що їх змусить робити протилежне тому, чим вони займалися до цього? Прокуратура, яка разом з ними жила з корупції? Хто? Адвокати? Державні виконавці? У них же це - як вранці вмитися, поснідати, вони ж на роботу йдуть для цього. Звичайно, вони з'їдять один одного, але не заради правосуддя - ради своїх

продовження на 3 стор.

ПЕРШИЙ КРОК ПЕРЕМОГИ

Так! 27 січня 2005 року Острозькі мешканці Київського майдану спостерігачі за чесними виборами та інші учасники творення перемоги Ющенка в Острозі зібралися на своє свято, щоб віддати шану Богу та людям за чудову перемогу добром зла.

Закликали священнослужителя, хор і єдиним духом славили Бога і молили за майбутнє Острога і України.

Організатори святкування попіклувалися, щоб кожен активний учасник цієї перемоги отримав відзнаку - грамоту виборчого штабу Ющенка.

Святкування було не помпезним і незасліплюючим успіхом очі. Кожен з учасників святкування, хто виступав перед залом не лише дякував Богу і учасникам перемоги, а виявляв турботу, щоб ця перемога стала справді перемогою добра над злом.

Закликали зважати, що в Острозі багато тих, хто хотів зробити вибори нечесними. Називали їх декого, запевняли, що ці люди не повинні мати доступу до

А організатори! Гнат Ковальчук, Зоя Доброжанська, Петро Яремчик, Тетяна Матюніна Євген Ярмолюк, в гурті з депутатом обласної ради Інною Гвіздою та іншими активістами, жертвуючи себе вели серед виборців роз'яснювальну роботу відбілювали правду від неправди.

Найбільш приємне враження від результативного вкладу в перемогу студентів Острозька Академія. На другий день після 21 листопада вони з деякими вчителями поїхали на майдан! Очоловали студентських активістів студенти. Тарас Давидюк - координатор коаліції молоді "Наша Україна", Вікторія Бідюк - представник української студентської спілки.

І на святі вони заявили, що продовжують молодіжний рух за те, щоб перемога стала перемогою народу, щодо покращення життя.

Взагалі усі виступаючі серед яких були і депутат ВР Сергій Олексюк, Валерій Бейлах - довірена особа В. Ющенка по 156 виборчому округу,

продовження на 3 стор.

розподілу спільного майна. Активістам запропоновано повідомляти штаб про відомі випадки наглого нехтування правами і свободами людини, рівності перед законом, щоб позбавитися від участі таких у керівництві суспільством.

Найбільше задоволення святкуючих було від того, що ця перемога повернула Українцям повагу до себе, до України. Як не святкувати перемогу наприклад чоловікові і жінці, які обоє півроку свого життя віддали їй, щоб вона сталася.

ВІСНИК МАЛОЗАХИЩЕНИХ — ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНА ГАЗЕТА

Тепер можна буде передплатити газету „Вісник Малозахищених” у кожній області України. Сьогодні ми ще не можемо назвати новий передплатний індекс. Недобита стара влада чинить перешкоди нашій газеті. Державний комітет телебачення і радіомовлення України 11 січня 2005 року перереєстрував газету „ВМ” з Хмельницької обласної на загальнодержавну. „ВМ” виходитиме тепер не 1 раз, а двічі на місяць і міститиме в собі матеріали газети, „ГІ” (зарєєстрованої поки що лише в Хмельницькій області). Тобто ті читачі, які передплатили лише газету „ГІ”, або лише „ВМ”, будуть отримувати повністю газету „ВМ” (і не

один раз а двічі на місяць) за державною перереєстрацією, тому прохання зробити додатково передплату або доплату. Дякуємо

З лютого місяця 2004 року ЗБЗС боролася, щоб читачам газет дозволили передплату і продажу в роздріб за межами Хмельницької області. Напевне, якби не перемога Ющенка у виборчій кампанії, не бачити б нам перереєстрації. Тричі Державний комітет телерадіомовлення України відписувався, аби не перереєструвати. Але є Бог.

Нам відомо, що, як і в 2003 році, Укрпошта в 2004 році перешкождала передплаті „ВМ” та „ГІ”, брала плату з підписувачів цих газет не 10 грн.08 коп за

рік, як передбачено угодою, а ще додатково 3 грн. Тому, з кого взято зайвих 3 грн., зверніться в Укрпошту, — вони вже вибачилися і обіцяли все повернути. Так само нам відомо, що в деяких регіонах наші газети не доходили до передплатника. Просимо не кидати газету, бо саме цього й добиваються вороги малозахищених.

Повідомте нам про випадок неотримання газети та надішліть копію квитанції, і ми гарантуємо, що більше ніколи Вам не затримають газету.

Допомагайте збільшити число передплатників, адже газета є єдиною трибуною і об'єднуючою силою

малозахищених. Звертаємо увагу, що мова йде не лише про малозабезпечених, адже особи з достатком (не малозабезпечені) в наш бурхливий час попадають в немілість, і їх тоді душать законом, використовуючи закон і державні служби в корисливих, іноді злочинних цілях, — тобто, стають малозахищеними, а іноді й беззахисними.

Несправедливість суспільства чіпляє за живе рано чи пізно кожного. Тому з цим треба боротися, і якщо цим займатися Вам немає часу, то допоможіть нам. А в справедливій суспільстві буде жити краще Вам.

В наступних номерах “Вісника малозахищених”:

Перемоги борців за
справедливість

Ставлення влади до
малозахищених

Як штигуни Змінили
долю Країни.
Незасуджений геноцид

Народ скаже як зав'яже
Юридичні консультації

початок у попередньому №і ВМ 1(34)

28 березня 1924 року було затверджено “Положення про права ОДПУ щодо адміністративних висилки й ув’язнень в концтабір”. Винесення поста-нов було покладено на Особливу нараду при ОДПУ в складі трьох членів колегії ОДПУ за обов’язковою участю прокурорського нагляду. Цирку-лярами ОДПУ від 29 жовтня 1929 року та від 8 квітня 1931 року були утворені “трійки” в центральному апараті цієї позасудової організації. Завданням “трійок” були попередній розгляд закінчених слідчих справ й наступна доповідь на судових засіданнях колегії чи Особливої наради.

До складу “трійок” входили керівники оперативних відділів ОДПУ з обов’язковою присутністю представника прокуратури ОДПУ. Ці “трійки” розглядали справи, подані як центральним апаратом, так і місцевими органами. З 2 лютого 1930 року до складу “трійок” включалися пред-ставники обкомів ВКП(б). До речі, наш земляк Затонський Володимир Петрович, який народився в селі Лисець Дунаєвецького району й займав посаду Голови Центральної Контрольної комісії КП(б)У та наркома Робітничо-селянської інспекції, був членом “трійки”, що діяла на Правобережжі України. Це підтверджує документ: “Утвердить на Правобережжє трійку по боротьбе с бандитизмом под пред-седательством Затонского. Утвердить Рудого и Затонского членами постоянного Совещания по борьбе с бандитизмом при совнаркомѐ”.²

Постановою Центрального Виконавчого комітету (ЦВК) СРСР від 10 липня 1934 року ОДПУ було ліквідовано й на правах управління увійш-ло до складу Наркомату Внутрішніх Справ СРСР. Одночасно в складі Наркомату діяла Особлива нарада при Наркомі, який було надано право ухвалювати вироки щодо ув’язнення в табори, висилки осіб, визна-них “суспільнонебезпечними”.

Але наступав 1937 рік — рік масових репресій, рік Великого Терору. Існуючий репресивний апарат не встигав виконувати

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

В. А ДМИТРИК, Л. А. САВИЦЬКИЙ

поставлені завдання у знищенні “ворогів народу”. Саме в той час, а точніше 30 липня 1937 року, з’являється оперативний наказ наркома внутрішніх справ СРСР М.Єжова № 00447 “Об операции по репрессированию бывших кулаков, уголовников и др. антисоветских элементов”. Згідно з наказом, утворюються республіканські, крайові, обласні “трійки”. В цьому сатанинському документі, який складається із семи розділів, розписано, кого карати, як карати, кому виконувати вирок. До уваги читача декілька витягів:

„1. Все репрессуемые кулаки, уголовники и другие антисоветские элементы разбиваются на две категории: а) к первой категории относятся все наиболее враждебные из перечисленных выше Элементов. Они подлежат немедленно опасные из них - заключению на те же сроки в тюрьмы по определению тройки” б) ко второй категории относятся все остальные менее активные, но все же враждебные элементы. Они подлежат аресту и заключению в лагеря на срок от 8 до 10 лет, а наиболее злостные и социально опасные из них - заключению на те же сроки в тюрьмы по определению тройки”

Зверніть увагу, шановний читачу: ще до суду, що там до суду, ще до вироку позасудового органу — “трійки” — визначено, кого розстрілю-вати, кого заслати в табір чи тюрму.

Найжахливіше те, що в цьому наказі визначена кількість “ворогів народу”.

Так, для Вінницької області (сюди входила нинішня Хмельницька область) встановлена така кількість людей, які повинні були бути репресованими: за першою категорією—1000, за другою — 3000 осіб. Далі в наказі написано:

“В случаях, когда обстановка будет требовать увеличения утвер-жденных цифр, Наркомы республиканских НКВД и начальники краевых и областных

управлений НКВД обязаны предоставлять мне соответ-ствующие мотивированные ходатайства “.

Так воно і сталося. Норму, зокрема у нашій області, кати значно перевищили. За далеко неповними даними, було розстріляно більше 13 тисяч. Але є суттєві докази, що страчених за першою категорією було значно більше. Про це свідчить аналіз роботи з реабілітації жертв репресій, який на сьогодні продовжує здійснюватися СБУ в М.Хмельницькому. Я вже не кажу про тих, які були заслані в концтабори й там померли. Цим же наказом було затверджено склад “трійки” у нашій області. У Вінницькій області “трійка” виглядала так: голова — Гришин (начальник управління НКВС), Чернявський (1й секретар обкому КП(б)У), Ярошевський (обласний прокурор). Не можу втриматися, аби не звернути увагу читача на ще один витяг з наказу:

“Приговора по первой категории приводятся в исполнение в местах и порядком по указанию Наркомов Внутренних Дел, начальников Управления и областных отделов НКВД с обязательным полным сохранением в тайне времени и места приведения приговора в исполнение “.

Ось чому сотні, тисячі закатованих не мають могил, вони спочивають в “местах захоронения”.

Восени 1937 року масові репресії в Україні і, безумовно, в Кам’янець-Подільській (нині Хмельницькій) області набирають доти не бачених темпів. Репресивні акції співпали з утворенням Кам’янець-Подільської області (22 вересня 1937 року), територія якої до цієї пори входила до складу Вінницької області. Природно, що сталося й реформування каральних органів — на збільшення.

В цей час, а саме 11 серпня 1937 року, починає діяти наказ Наркома Єжова № 00485, спрямований на тотальне знищення

громадян України польської націо-нальності. Цитуємо перший пункт наказу:

“1. С 20 августа 1937 года начатъ широкую операцию, направленную к полной ликвидации местных организаций “ПОВ” (Польска організація войскова, г\.\С) и прежде всего ее диверсионно-шпионских и повстанческих кадров в промышленности, на транспорте, совхозах и колхозах. Вся операция должна быть закончена в 3х-месячный срок, то есть к ноябрю 1937 года”.

До речі, цей наказ був санкці-онований підписами Сталіна, Молотова, Кагановича. Але цього було мало, і 20 вересня 1937 року виходить ще один наказ наркома Єжова, згідно з яким списки осіб, що підлягають репресіям, розгля-датимуться також “двійками” — Наркомами Внутрішніх Справ республік і начальниками УНКВС разом з відповідальними прокурорами республік та областей.

Окрім перелічених позасудових органів, існував звичай (порядок) розглядання справ без виклику обвинуваченого та свідків в суд так званою “вищою двійкою” у складі Голови Верховного суду СРСР і прокурора СРСР або самого Єжова. Таким чином, машина знищення працюва-ла на високих обертах, кількість закатованих з кожним днем збільшу-валася. Вже ні про які норми, раніше встановлені, мова не йшла. Чим більше, тим краще. Наприклад, 20,21 вересня 1938 року, тобто за дві доби, в катівнях області було знищено 378 осіб. Між арештом та розстрілом пройш-ла всього одна доба. А скільки їх, безвинно вбитих, закатованих? У Хмель-ницькій області розстріляно десятки тисяч, загнано в табори (де вони майже всі загинули) сотні тисяч. Для того, щоб знати точну цифру, тре-ба утворити спеціальну комісію на рівні державної адміністрації, вклю-чити до неї фахівців, людей, не байдужих до нашої історії.

матеріали взяті з книги “Терор на Хмельниччині”

ЯК ШПИГУНИ ЗМІНИЛИ ДОЛЮ КРАЇНИ

К. Джей Чіверс

Восени, коли Київ заповнили демонстрації протесту проти сфальси-фікованих президентських виборів, на заміських базах Міністерства Внутрішніх Справ 28 листопада 10 годин ввечора прозвучав сигнал тривоги. Більше 10 тис. військовослужбовців кинулися до вантажівок. Більшість була в касках, з палицями і щитами. Три тисячі були озброєні. Багато - в чорних масках. За словами їх командувача, генерал-лейтенанта Сергія Попкова, через 45 хвилин були роздані боеприпаси і сльозогінний газ, і вони спрямувалися до воріт. Київ чекало жахливе зіткнення, розгром в радянському стилі, здатний привести до громадянської війни. Але потім в надрах апарату безпеки України почали розвертатися дивні події. Коли над мітингом на Площі Незалежності пішов мокрий сніг, серед наметів демонстрантів з’явився полковник Служби Безпеки України (СБУ) в цивільному. Хоча його установа — спадкоємець КДБ, його місія, говорив він, не направлена протиї демонстрантів. Вона полягала в тому, щоб перешкодити мобілізації військ. Він попередив лідерів опозиції про підготовлюваний розгром. Одночасно високопоставлені співробітники розвідки гарячково дзвонили по захищених телефонних лініях, в одному випадку співробітничавши з генералом армії, щоб переконати МВС повернути назад. Розсилалися попередження, в яких мовилося, що застосування сили проти мирних демонстрацій незаконне, і якщо війська МВС увійдуть до Києва, армія і спецслужби захищать мирних жителів, повідомив один з лідерів опозиції, що став очевидцем деяких розмов, і Олександр Галака, глава служби військової розвідки (ГУР), що зробив декілька дзвінків. За кулісами глава СБУ генерал-полковник Ігор Смешко координував деякі контакти, повідомив начальник управління військової контррозвідки генерал-майор Віталій Романченко, який заявив, що він, за наказом глави спецслужби, велів генералу Полкову зупинитися. МВС відмінило тривогу. Подробиці цих переговорів дають можливість побачити прихований чинник так званої оранжевої революції, мирних демонстрацій, що добилися відміни результатів і виборів і

змінити політичний курс пострадянської держави. В ході кризи група офіцерів української розвідки, що не побажали діяти за планом Адміністрації президента Леоніда Кучми, яка прагнула передати Прем’єр-Міністру Віктору Януковичу, розпочала внутрішню боротьбу. Силовики діяли проти цього плану. Таке рідко трапляється в колишніх радянських державах, де спецслужби часто виявляються найконсервативнішими і безжальними інструментами державної влади. З інтерв’ю з учасниками подій - лідерами опозиції, главами трьох розвідувальних служб і декількома їх підлеглими, Кучмою, західним дипломатом, членами парламенту, Міністром Внутрішніх Справ і Командувачем військами МВС вимальовується картина того, як діяли силовики. Офіцери передавали інфор-мацію суперникам Кучми, забезпечували безпеку лідерів опозиції і демонстрантів, посилали сигнали про своє небажання виконувати плани Адміністрації, брали участь в психологічній війні з урядовцями, направленою на пом’якшення реакції властей на демонстрації протесту. В цілому спецслужби, іноді таємно, іноді публічно, іноді протизаконно, діяли, щоб перешкодити шахрайському просуванню Януковича, якого ненавидять деякі генерали. Прямо або побічно своєю діяльністю вони підтримували Віктора Ющенка який тепер став Президентом. Багато чинників, сприяючих революції, яка формувалася навколо Ющенка, відомі. Вони включають підтримку з боку Заходу, рішучість демонстрантів, гроші багатих українців, допомогу іноземних активістів, які сприяли скиданню президента Грузії і Сербії, несподівану незалежність Верховного суду, роботу П’ятого каналу, який Кучмі так і не вдалося закрити. Всі ці чинники якоюсь мірою вплинули на результат. Жоден з них не представляється вирішальним. Роль силовиків до кінця невідома, хоча глава штабу Ющенка Олег Рибачук назвав її “дуже важливим елементом”, що допомагав опозиції “професійно і системно”. “Вони здійснювали це як профілактичну операцію”. - заявив він.

продовження у наступному номері

ЮЩЕНКО ВЕДЕ УКРАЇНУ В ЄС

28 січня Ющенко перебував в обіймах Давосу (Швейцарія). Візит настільки був успішним, що протеже України Квасневський (Польща) немешкаючи запропонував розглядати питання вступу України в ЄС. І хоч до цього не дійшло, але мільярд пообіцяли. Проте, куди більший успіх мали спілкування Ющенка з бізнесовими кругами Європи, — його заяви що Уряд України більше красти не буде, місцеві уряди також красти не будуть. Ющенко просив бізнесменів не давати більше хабарів в Україні.

Сьогодні це сприймається на слух, як анекдот, але з помаранчу спочатку теж сміялися. Сьогодні ж, споглядаючи, як Ющенка зустрічають в Давосі, у декого з тих, хто голосував проти нього (бо був під

впливом обману адмінресурсу) губи відповідали. А також тісні обійми представників Росії в Давосі з Ющенком виявили брехню про неспроможність Ющенка покращити співпрацю з Росією.

Отже Віктор Андрійович легко завоював Давос сказавши там усе чого від України очікували почути. Залишилося небагато — показати! І шлях до ЄС — відкритий. Що ж до того, що ЄС не спішить з практичними діями вступу України в ЄС, то це поки що нормально. Адже в Україні ще багато ворогів, які не хочуть українцям кращого життя. Тож треба їх ізолювати від влади, а щирих українців показати спроможними бути європейцями.

Через „чорні списки” — до світлого майбутнього!

Під таким заголовком опублікувала заяву Громадянська кампаня ПОРА. Публікуємо витяг з тексту про що в ній йдеться.

“Оскільки останнім часом поширю-ється чимало чуток щодо „Чорного списку” ГК ПОРА, та навіть про „полювання на відьом”, яке ніби-то здійснює організація вважаємо потрібним дати додаткові роз’яснення. В жодному разі не йдеться про переслідування політичних опонентів. У ГК ПОРА взагалі нема політичних опонентів, оскільки ми не підтримували жодного з кандидатів, а лише здійснювали контроль за чесністю та прозорістю виборів та захищали право народу на дійсно власний вибір. Посадовець, який голосував та агітував за Януковича, але при цьому не порушував закони України, ніколи не потрапить до нашого списку. Так само корупціонер може не ховатися за помаранчевий шалик — не допоможе, все одно впишемо. Головним здобутком нашої революції має стати рівність всіх перед законом. Ми сподіваємося, що політичні переслідування та репресії опонентів назавжди підуть у минуле разом із кучмізмом. Якщо хтось із можновладців побачив себе у наших списках, він може не наймати охорону — ніхто не застосовуватиме до нього силу. Найкраще для такого посадовця — це пошук гарних адвокатів, адже незабаром

його діяльністю займуться і преса, і правоохоронні та судові органи. На переконання ГК ПОРА, верховенство закону неможливе без ствердження у суспільстві принципу відповідальності за свої вчинки. Безкарність — головна запорука корупції та зловживань. Якщо ми негайно не створимо прецеденти відповідальності чиновних правопо-рушників перед законом, завтра вони знов піднімуть голову і стиха, непомітно розтопчуть все те, за що наш народ вийшов на Майдан. Поки держава не очистилася від злочинців, громадяни не можуть бути спокійні, бо їхні права і далі під загрозою. Ми рекомендуємо персонам, що своєю протиправною діяльністю „заслужили” місце у „Чорних списках”, добровільно і якомога швидше залишити займані посади та подумати про компенсацію тої шкоди, яку вони завдали громадянам. ГК ПОРА не збирається обмежуватися збором та публікацією списків — ми готові вжити весь арсенал мирного ненасильницького впливу громадськості для притягнення злочинців до відповідальності. ПОРА відповісти перед законом!”

В містах регіону, ворогами „Помаранчевої революції”, та тими, хто не любить правду і справедливості, розповсюджується недостовірна та неправдива інформація про те, що ніби то громадська організація „З’єднання борців „За справедливість” припинила своє існування, не видає газет і не надає юридичної допомоги громадянам через те, що її приміщення опломбоване, обладнання та майно арештоване, працівники розігнанні, тощо.

К а р а в а н с т а є с о б а к о ю

Правозахисна діяльність ГО „ЗБЗС” своєю плідною роботою змушує ворогів народу розповсюджувати таку неправдиву інформацію. Пройшли ті часи, коли їм таке могло пройти, але й тоді Бог не віддав нас на поталу ворогам справедливості — провокаторам та запеклим захисникам старої ВМ. На перекір ворогам, ГО „ЗБЗС” продовжує працювати і діяти, захищаючи

виборах Президента України Віктора Ющенка та Помаранчевій революції”. Маємо гарне сприяння діяльності ЗБЗС і газеті збоку нових громадсько-політичних сил на Рівненщині. На Хмельниччині ще є проблеми, але це проблеми старої влади, який залишилося недовго. Борці ж за справедливість розробили проект значного розвитку і успішно ведемо пошук інвесторів, спонсорів.

Рада ЗБЗС

ДОЛЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

початок на 1 стор.

тих самих інтересів. Такий процес носить в собі деякий позитив, але ж він вводить більш витончених кровопивців. Що робити, щоб процес був не розправою, а напругою на правосуддя? Вихід у контролі цих подій Майданом. Всім Бог показав на Майдані, що там, де не вправлялися, ні депутати, ні лідери — стійкість майдану перемогла. Бог так і каже: на майдані істина. Майдан у Києві стався сам по собі, а майдани на місцях самостійно не скрізь стануть. Крім цього, майдани на місцях мають намір використовувати і деструктивні сили. Зусилля нової влади має бути спрямоване на виявлення ширих і нещирих громадських активістів в прагненні добра людям, заохоченні ширих до участі в роботі влади, в переконанні їх у тім, що настала пора чесним владувати, що кожного, виявленого нечесливця, буде НЕГАЙНО відсторонено від влади і покарано перше ніж того, хто не був при владі.

Загальний нагляд прокуратури потрібно здійснювати за участю визнаних Майданом чесних громадських активістів. Прокуратура, за продуманою участю громадськості, повинна кваліфікувати виконання Законів чиновниками - подібно до Рахункової Палати, що контролює за виконанням бюджетів. Потрібна відповідна Наглядова Палата, підзвітна лише Верховній Раді.

Дай Боже, відбутись ґрунтовній ревізії громадськістю діяльності силових структур і реформування їх на європейський лад, де неможливі були б феодалні стосунки. Практика нових країн у Європейській спільноті показала, що люстрація влади, відсторонення з неї негідних, а служити людям — є швидким кроком до правової держави.

Щоб в Україні діяло верховенство права, необхідно в Законі і в Статуті громад ввести норми відповідальності чиновника за те, що він не піклується про забезпечення права громадянина чи організації, не передбачене законом у випадку коли воно не суперечить моралі суспільства. Чим керується бюрократ чиновник: „Я цього не зроблю, бо воно не передбачене законом“, або : „Бо не розроблена методика як це законно зробити“. Наприклад в законі, не написано, чи можна друкованому, зареєстрованому загальнодержавний ЗМІ

як бути занесеним в каталог на розповсюдження в області, центр якої ближче до видавця (видання газети „Вісник Малозахищених“ в м. Нетішині Хмельницької області, звідки до м. Рівне втричі ближче, ніж до Хмельницького і друкарня в Рівному). І цього досить, щоб державна і обласна „Укрпошта“ не могли вирішити цю справу.

Чиновник також повинен нести відповідальність за невиконання про особу, інтереси якої не означені законами, але не суперечать їм і є корисними для особи. Визначитися, чи буде шкода від прийнятого рішення державі і (чи) суспільству, повинно бути обов'язком чиновника, який має відшкодовувати збитки нанесені особі не для прийняттям рішення.

Якщо Закон не впрохує ту чи іншу ситуацію, треба зобов'язати чиновника діяти і піклуватися про особу не за законом, (у несуперечливих закону і загальноприйнятій у суспільстві моралі випадках), на свій розсуд під свою відповідальність, а як ні, то краще хай на тих посадах працюють комп'ютери, то хоч хабара не братимуть

Необхідно переробити Закон про державну службу та пов'язані з ним, щоб не лише виключити ситуації конфлікту інтересів, що повсюдно і повсякденно веде до корупції та зловживань, — а забезпечити максимальну залежність службовця від якості служіння народу, громадянину, людині, людству.

Президент повинен зрозуміти важливість екологічної тематики і зважати на те, що людина, а часто навіть суспільство спокушається на тимчасову вигоду і створює, і служить за великі гроші тому, що веде до бід і гибелі.

Треба зважати на те, що в Україні більшість громадських організацій штучно створені спеціально для руйнування широго громадського руху. Для вияснення, хто є хто, не питати владу, а питати живий майдан. Повторюю: ЖИВИЙ, а не мертвий чи напівмертвий. Такі події покращуватимуть стан справ негайно і будуть добрим прикладом для інших, — шляхом до людських прав, свобод і становлення людської гідності. Хай нас Бог благословить.

Анатолій Войтко
Голова ради ЗБЗС

ПЕРШИЙ КРОК ПЕРЕМОГИ

закінчення, початок на 1 стор.

говорили про те, що перемога Віктора Ющенка на виборах, це лише перший крок до перемоги над злом, зрощеним старою і ще старішими владами. Що треба змінювати не лише

посадовців, які не розуміють, що повинні служити народу, а систему уряду на місцях. Особливо складно буде на селах, де брак кадрів серед революціонерів. Але кадрів зі старим мисленням біля керма залишати не можна. Обговорювали, що нових людей треба підбирати за принципами насамперед порядності і патріотизму, а після професіоналізму. Зазначали, що толку від професіоналізму менше ніж шкоди, якщо професіонал не порядний, чи не патріот дорученої справи.

Штабісти Ющенка пропонували присутнім і просили роз'яснювати людям, щоб вони рекомендували здібних, які зарекомендували себе щирими організаторами чесних виборів, то вони і є порядні патріоти.

над тим, щоб дух Майдану Київського

перенести в кожне село. Покладали знову надію на допомогу студентів Академії.

Загальна думка учасників святкування, що

покращення життя настане бо очевидно, що і Бог веде до того Україну, щоб зло вже не мало верх над добром. І закликали діяти, виявляючи гріх і грішників — тих, хто хоче жити не для народу, а з народу. Їм вже нема місця у владі.

Запальна промова Інни Гвізди — депутата обласної ради від Острога, ще раз показала її безкомпромісність до зла і широго прагнення народу добра; добре володіння знанням політичної ситуації, а головне розуміння прагнень простих людей. Ця патріотка народу, проявила себе не кар'єристкою в Народній Русі, задовго до революції у конфлікті щодо депутата Сулковського, аж до виходу із партії. Безкомпромісність її з старою владою заслуговує на увагу.

Маючи великий талант організатора, вона не взяла жодного портфеля. Стоїть на базарі вкупі з народом. Багато серед активістів помаранчевої революції були представниками Церков.

На мою думку, саме такі, хто боїться Бога готові до самозречення ради народу, повинні прийти до керма у новій владі.

Іван Висновок

НА ВИБОРИ ЯК НА СВЯТО

така сама в їхньому селі є, що Межирицький монастир під боком. Він собі уявив, що вони й справді, сповнені духовного піднесення, вийшли з сільського храму (а чи вони там були, ми не знаємо, бо ж нас там не було), та й подалися, як то водиться, у гості та, можливо, і не в гості, але таку баєчку склали прокурору вже

пізніше. А як же ще пояснити, чого ж було сюди за 35 кілометрів усім гуртом їхати, завчасно, отримавши відкріпні талони та наказ від посадової особи, яка нам є невідомою. Ба, навіть, прокурор не зміг дізнатися, хто ж то їх туди відвіз і за чий гроші. Оце, уявляє собі прокурор, йдуть з церкви, звідки не візьмись зустріли

Ще й сонечко не вставало, а громадяни Михайло Холодчук, Артур Міллер, Анатолій Мазуркевич, Запорожан Анжела, Ткачук Вячеслав, Манько Григорій, Манько Тетяна — жителі Острозького району села Новомаїні, вирушили до села Оженіно голосувати. Щоправда, прокурору вони пояснили, що поїхали відвідати свято Михайла, і він повірив. Адже коли він в церкві був? Не знає, що

Задзвонив телефон. Після розмови редактор підійшов до мене, молодого журналіста, і сказав: „Є цікава тема, якою цікавляться майбутні мами.“ Ця тема завжди була, є і буде актуальною. Народження дитини. А в цей день ще і доречним став лист, який надійшов від нашої читачки.

Цитую дослісно.

Дороге задоволення.

Минулися ті часи, коли діти народжувалися майже безкоштовно. Тепер молоді батьки, перш ніж народжувати, повинні приготувати кругленьку суму, приблизно 2000 грн. Це вартість візочка, ліжечка, одяг для вагітної, це і оплата в пологовому будинку, а також за ліки, за пелюшки, памперси і т.д. Словом, золоті діти, задоволення не для бідних.

І всі ці гроші ви повинні витратити задовго до того, як отримаєте від держави 700 грн., бо більшість молодих мам — безробітні.

Багато молодих жінок саме через ці клятві гроші не мають змоги народити дитину, впадають у відчай і йдуть робити аборт, знаючи, що це гріх, але не бачать іншого виходу.

Я вже мовчу про житло, бо це також болочка тема для молодих. Але надія все-таки є, жевріє на обрії. Надія, що ця проблема, нарешті, вирішить новий Президент Ющенко В.А., який обіцяв виплачувати за кожну дитину понад 8000 грн. Наскільки це правда? Прошу редакцію дати відповідь. Іше було б добре, якби частину цих грошей (2000 грн.) виплачували за місяць до родів.

Щиро дякую. **Ольга Бджілка.**

Вік атомний, а народжувати треба. Яка проблема, скажете, прийде пора, саме народиться. На жаль, давно таке було. Можливо, й знайдеться жінка чи дівчина, спроможна народити дитину без проблем, але ж наша медицина в таких не зацікавлена. Якщо проблеми нема, її придумують. Під час пологів надрізати, розрізати. Після пологів лікуватися. В наш час рідко зустрінеш жінку, яка б пережила все це без проблем для свого здоров'я та здоров'я дитини, сьогодні це питання стоїть поруч з фантастикою (якщо вже не увійшло до його основних розділів). Увесь час (і це головне для

дорослих учасників цього процесу) треба платити. А якщо у когось немає коштів заплатити, то що? А нічого, посидиш, поплачеш і чи хтось змилюється, допоможе чи позичиш на свою голову.

А крім всього цього (як не вродилося, але ж вродилося) дитину треба ще й уповивати, купати, возити і носити. А годувати? Котра матір сьогодні молоко має, а якщо має, то як довго? Мабуть, не перелічити усіх проблем, які при цьому виникають. Усі

вони сьогодні коштують гроші і для пересічної громадянки не малі. Хто вирішує цю проблему? Є, знаю — і не тільки державні, а й громадські організації, які повинні вирішувати їх. Але! По великому рахунку на сьогодні ще жодна з них немає стимулу в тім, щоб народження дитини проходило без проблем. Усі думають над тим, щоб проблеми були, щоб людина була залежною від них, припинувалася, просила, платила... Так-так! В багатьох випадках, саме так, як Ви думаєте, як Ви знаєте — платити треба як офіційно, так і неофіційно (хабари) давати.

В майбутньому я також збираюся стати мамою, то ж зацікавилася: „А скільки потрібно коштів, щоб вносити дитину, народити та взагалі на все, що пов'язане з її появою“.

Вийшла на вулицю і пішла до пологового будинку м. Нетішин. Назустріч мені йшла вже в недалекому майбутньому молода мама. В її очу просто світілося щастя, і це важко було не помітити. Вона щиро і відверто пішла на розмову, але не як для працівника преси, а як для жінки. Мова, звичайно, зайшла і за фінанси, які у багатьох, як співає відомий співак естради В.Буйнов, „поють романси“. Щоб народити дитину,

потрібно багато чого: витримки, підтримки з боку близьких і, звичайно, кошти. Молода мама розповіла, що вона до вагітності не працювала, чоловік тільки закінчив інститут. Багато надіється на батьків, які зі всіх сил намагаються допомогти.

Наша розмова продовжувалася, і мені захотілося запитати: „А скільки дітей ви хочете мати?“ Усміхнувшись, вагітна відповіла, що одне або двох, та не більше, тому що все залежить від фінансової стабільності в сім'ї. Наша родина сподівається, що з

приходом нового президента В.Ющенка життя зміниться на краще, навіть в своїй програмі він сказав, що тим, хто народить, держава допоможе. Сума також була названа — 8432гр., але щось мало віритися. Побажавши всього доброго, я вирушила далі.

Пологовий будинок стояв на пагорбі там, де і сказала майбутня мама, з якою я щойно мала розмову. Зайшла до приміщення воно чисте і охайне, навіть немає того специфічного запаху, який є в кожній лікарні. Цей невеличкий рай, де народжуються маленькі янголята, кипів своєю повсякденною роботою. Так як лікар на той момент був зайнятим, мені довелося зачекати деякий час. На перший погляд все мало б бути прекрасно: адже народження дитини такий світлий і прекрасний день. Та з часом цю світлість починає закривати сірість буденного життя, коли у батьків починає боліти голова, де взяти кошти на все необхідне для малюка.

Просиділа деякий час у лікарні. Звичайно, збиралося чимало люду, в тому числі і жінки, які недавно стали матерями і виписалися з лікарні тиждень чи два тому. Зав'язалася цікава розмова, і ні одна не сказала, що все пройшло без ускладнення і безкоштовно. Адже якщо

не заплатиш або не пред'явивши невеличкий презент, то до тебе будуть вже не так відноситися, як слід („зайвий“ раз не підійдуть або будуть чималі проблеми після пологів). Але все одно в місті Нетішині лікарі та медсестри добросовісно відносяться до своєї праці. Звичайно, не без того: якийсь подарунок для годиться потрібен — кажуть.

Після розмови з лікарем стало зрозуміло: хочеш — не хочеш, а все безкоштовно не пройде. Ліки, які є в лікарні, нададуть, а якщо таких немає, то вибачайте — вже самі купуйте. Дивно, що самим купити є, а лікарня не може. Звичайно, чим можуть, тим допомагають. А як же бути тій, що не в силі заробити! Тій, яка нашкодує кошти хоч на якесь прожиття, взагалі не бути мамою? Як покликання жінки — бути матір'ю. Може як бідні нероджуватимуть, то всі багатими стануть?

Як б не було тяжке життя, ми повинні сподіватися на найкраще майбутнє, майбутнє наших дітей та онуків і надіятися на нову владу, яка, можливо, зможе допомогти, щоб вже зовсім не впасти духом.

Надія Задума

Від редакції: цю тему треба громадськості тримати у полі зору, адже автора описала лише один пологовий будинок, а вони є в Острозі, Славути, Шепетівці, і народжувати треба скрізь. І запитання і публікацію ми направимо відповідним адресатам. Про відповідь повідомимо в газеті. Це наш принцип: читачі листуються з владою і чиновниками через газету. Пишіть. Запитуйте. За вашим бажанням Ваше прізвище може бути замінене або не відкриватися, але вказувати його газеті обов'язково, бо аноніми поза законом. Та й досить вже боятися, хай злочинці бояться.

НА ВИБОРИ ЯК НА СВЯТО

початок на 3 стор.

та Манько Т.О. спокійно проголосували за В. Януковича ще й і в селі Розваж Острозького району на виборчій дільниці №116. Після ще, повернувшись додому в село Новомалин Острозького району, теж проголосували, щоб ніхто не здогадався, про що прокурор гадає.

Пізніше опитані органами правосуддя Мазуркевич А.В, Сидорчук С.М, Козачук М.Г. підтвердили, що дійсно голосували по декілька разів, отримавши за це певну суму грошей. Решта ентузіастів заявляли, що безкоштовно голосували по декілька разів, а дехто винахідливий стверджував, що нібито за Ющенка старався. (Цікаво, що й прокурор не знає про те, що помаранчеві заявили, щоб з таких хитрих відшкодовували більше, ніж з тих, хто за Януковича). А ось Холодюк Михайло Васильович, як кажуть, добросовісно відпрацював аж на шістьох виборчих дільницях своє підвищення на роботі (з якої нещодавно його потурили, а потім знову взяли, змінивши посаду простого лісника на провідного спеціаліста майстра лісозаготівлі) в Новомалинському лісництві Острозького держлісгоспу. Аякже – потрібна людина. На жаль це ще, звичайно, що прокуратура шукала, шукала колами біля пана Холодюка та до цього часу не може встановити особу, яка так щедро позолотила кишені порушників. Кажуть, вже корупції нема, але й злочинців ще не знайти. Щось ще заважає... От цікаво, чи знайде прокуратура винного у тім, що до загального списку виборців на виборчій дільниці №77 був включений Алтунін А.Є, 1972 року, який за рішенням суду є неідеальним. У відповідності до ч.5 ст.2 Закону України „Про вибори Президента України”, громадянин визнаний судом неідеальним не має права голосу. А ч.2 ст.3 цього ж закону передбачає, що кожний громадянин України на виборах Президента України має один голос, і виборець може використати свій голос, звичайно, тільки один раз і лише на одній виборчій дільниці. Але що там прокуратурі закон? Вона ж його контролює, а не навпаки.

Острозька міжрайонна прокуратура постановила, що громадянам,

перерахованим нижче, відмовлено в порушенні кримінальної справи у зв'язку з відсутністю в діях цих осіб складу злочину: Холодюк Михайло Васильович (який проголосовував на дільницях №№108, 80, 122, 110, 109, 104), Міллер Артур Борисович (№№91, 122), Мазуркевич Анатолій Вікторович (№№108, 84), Алтунін Андрій Євгенович (№№84, 107, 108, 104, 97), Запорожан Анжела Володимирівна (№№123, 116, 97), Ткачук В'ячеслав Іванович (№№107, 108, 95, 104, 109), Манько Григорій Гнатович (№№116, 104, 108, 79), Манько Тетяна Олексіївна (№№116, 108, 104, 79), Козачук Микола Григорович (№№97, 95), Сидорчук Світлана Миколаївна (№№97, 116), Могилевський Едуард Борисович (№№122, 97, 111), Мазуркевич Анатолій Вікторович (№№97, 95, 108, 84), Колосінська Світлана (№№122, 97, 111, 97) Колосінський Микола (№№122, 123, 97, 117), Костюк Віта Вікторівна (№№97, 115, 95), Костюк Віктор Антонович (№№95, 92, 115). Як же так? Прокурор точно знає, що це злочин, а каже – ні?

Григорій Цвях
Від редакції. В Острозі помаранчеві діють – пишуть, а Хмельниччина мовчить. Цікавий інцидент стався і в місті Нетішин. За свідченнями представників штабу В.Ющенка лише на третій виборчій дільниці, після того як на двох вже було зафіксовано голосуючим головного директора Хмельницької АЕС, Кіма Віссаріона Володимировича, його було зупинено. В багатьох історіях фальсифікації виборів створювали керівники високого рівня. Ці люди впевнені в тому, що вони, як і раїші, не понесуть ніякої відповідальності. Їхня впевненість в безкарності свідчить про корумпованість правоохоронної і виконавчої служб та ще про заляканість громади. Нам відомо, що це далеко не повний список порушників Закону про вибори. Куди дивиться СБУ Рівненської області? Це запитання ставимо перед СБУ України. Невже ще не дійшло, що в Україні повинна бути справедливість. Кому потрібна така прокуратура? Хіба її можливо переродити? – Ні! Розігнати: контроль – юстиції, слідство – створити окремо слідчий департамент.

Нове, дасть Бог, по – новому мести буде

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Як змінилася державна допомога малозабезпеченим громадянам і сім'ям з дітьми

Минулого разу в нашій газеті в цій же рубриці “Юридична консультація” щодо державної допомоги сім'ям була опублікована стаття “Юридичний Вісник України №59 від 11-17.12.04р ст.13” дещо і застарілою інформацією. На даний момент відбулися зміни, і на краще. Про що і повідомляємо.

Допомога сім'ям з дітьми отримують громадяни, не застраховані у Фонді страхування з тимчасової непрацездатності здебільшого непрацюючі), відповідно до Закону України “Про державну допомогу сім'ям з дітьми” в редакції від 22.03.01 р. №2334-ІП (далі закон №2334).

За традицією, яка склалася ще з 2002 року, її призначають виходячи з рівня забезпечення прожиткового мінімуму, який щороку встановлюють законом про держбюджет. Цей рік не став виключенням – у Законі про Держбюджет-2005 рівень забезпечення становить **90 грн.** розрахунку на одну особу. А це на 5 грн. більше, ніж торік

Таким чином, нині особам, нестрахованим у системі загальнообов'язкового соціального страхування, виплачуватимуть:

– одноразову допомогу при народженні дитини – **764 грн.;**

– допомогу по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років - **90 грн.**

(100% від рівня забезпечення прожиткового мінімуму).

Підкреслимо, що, на відміну від минулого року, в Законі про Держбюджет-2005 не вказано конкретного розміру одноразової допомоги при народженні дитини. Тому в поточному році органи соціального захисту населення керуватимуться нормами ст. 12 Закону № 1334 і надаватимуть зазначену допомогу в подвійному розмірі і розстановленому Законом прожиткового мінімуму на одну особу і! розрахунку на місяць.

Соціальні допомоги

На завершення варто сказати і про соцстрахівські допомоги – вони також тісно пов'язані з прожитковим мінімумом.

Допомога при народженні дитини не може нижчою за подвоєнні) прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку па місяці), а по догляду за дитиною до 3-х років - нижчого ніж 23% від прожиткового мінімуму для працездатної особи. Тому Фонд страхування від непрацездатності переглянув розміри зазначених допомог і постановою ВІД 17.12.04р. № 171 січня 2005 року з затвердив такі суми:

– одноразова допомога при народженні дитини – **1550 грн.**

– допомога по догляду за дитиною до 3-х років – **102 грн. на місяць;**

– допомога на поховання – **1000 грн.**

Р.5. Коли верстася номер, стало відомо, що Верховна Рада переборолла вето Президента України на Закон України “Про прожитковий мінімум на 2005 рік”. Закон передбачає встановити на 2005рік прожитковий мінімум на одну людину з розрахунку на місяць у розмірі 423 грн., і окремо за основними соціальними і демографічними групами населення:

– діти віком до 6 років – **376 грн.;**
– діти від 6 до 18 років – **468 грн.;**
– працездатні особи – **453 грн.;**

– особи, які втратили працездатність – **332 грн.**

Незважаючи на те, що в цьому Законі написано, що він набирає чинності з 1 січня 2005 року, це не може статися раніше дня його опублікування. Тому, швидше за все, використовуватимуть чинний на 1 січня 2005 року прожитковий мінімум 409 грн. і розмір обмеження зарплати для одержання пільги залишиться 570 грн. на весь рік. Те саме стосується і сум матеріальної допомоги, податкового кредиту, плати за навчання та інших виплат, що посиляються на пп. 6.5.1 Закону про доходи. Чого не скажеш про індексацію, внески зі страхування від непрацездатності та соціальної допомоги. Зміни прожиткового мінімуму безпосередньо вплинуть на них.

Все про бухгалтерський облік №(1038) 17 січня 2005 р.

ЗАЯВА СЛАВУТСЬКИХ МІСЬКОЇ ТА РАЙОННОЇ ОРГАНІЗАЦІЙ КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Ми, члени конгресу українських націоналістів, обурені викривленням фактів газетою “Трудівник Полісся”, засновником якої є - Славутські міська і районна ради та районна державна адміністрація. Так, у номері 3 (10568) від 21 січня 2005 року, провладний тижневик, який не так давно змінив свої погляди, на одній із своїх сторінок, розмістив статтю колишнього завідувачого партійним кабінетом Славутської міської організації КППС а нині заступника головного редактора Василя Пархомчука, під назвою: “Щоб не повторити помилок минулого”. В статті зокрема йдеться, про організований місцевим осередком КУН 15.01.2005 р мітинг, під гаслом: “Новій Україні – нову владу”. Колишній комуніст Пархомчук називає фарсом вищезгаданий захід, та піддає сумніву право громадян України на

свободу слова і на мирні зібрання.

Оскільки викладений матеріал – думка не пересічної людини, а позиція посадової особи редакції “Трудівника Полісся”, Славутська міська та районна організації КУН **заявляють:**

1) Проведений українськими націоналістами мітинг – був організований у відповідності до чинного законодавства України.

2) Висловлювання власної думки, висування, надання пропозицій, щодо кадрових призначень новообраного Президента – є правом кожного, та виключно внутрішньою справою партійної організації КУН.

3) Посвідчення учасника “помаранчевої революції”, вручалися членам КУН – які на відміну від пана Пархомчука, протягом 3-х тижнів разом із мільйонами співвітчизників, мерзли на майданах і вулицях України, відстоюючи

право нації на власний вибір.

4) Посвідчення учасникам “помаранчевої революції”, вручав не полковник Лавренчук, як було вказано автором статті, а голова Хмельницької ОО КУН Олесь Вітряний Військовий референт КУН полковник В. Лавренчук, вручав подяки від імені команди Національної гвардії Голови КУН Олексія Івченко.

5) Справжнє прізвища члена КУН, названого автором Бойдацьким - Павло Байдацький. Останній, не висловлював думок, на які осилається пан Пархомчук, та не давав приводу згадувати його ім'я.

Славутська міська та районна організації КУН обурені поведінкою пана Пархомчука та його “товариша Івана”, які під час виконання учасниками мітингу Державного Гімну України розмовляли між собою.

Славутська міська та районна організації КУН, вимагають від редакції “Трудівник Полісся” і особисто від пана В. Пархомчука, офіційних вибачень перед учасниками мітингу, за образу їхньої честі і гідності, та спростування неправдивої інформації.

За дорученням зборів Славутської міської та районної організації КУН:

Провід МО КУН
Голова проводу; М. Гордєєв
Провід РО КУН
Голово Проводу: О. Бражук
До відома: Копії тексту заяви, передані в слідуєчі адреси:

1. Редакції газети “Пулсь”
2. Редакції газети “Нація і Держава”

3. Голові Хмельницької ОО КУН Олеся Вітряному

4. На Інтернет сайт “Демократичної Славутчини”

Народ скаже: як зав'яже

Призвичаївся до політики: бреші, бреші, гаразд заверши, під кінець правду скажи та й забожись.

Про старшого брата.
В чужій огорожі овець не розплодиш.

Про міністрів.
Рани загоєє своїм розумним словом

Посміємось з себе, щоб з нас інші не сміялися

Батька син просить:

– Тату, у школі збирають гроші **на допомогу голодуючим** у Гваделупі. Дай карбованець, будь-ласка.

– Синку у Гваделупі немає голодуючих. Там збирають два врожаї в рік, там чудесний клімат. Наступного дня син знову підходить до батька:

– тату у школі збирають гроші на допомогу **компартії** Гваделупи. Батько дає сину два карбованці:

– а чому два, тату, збирають же по карбованцю?

– Бери, синку й на вчорашнє. Якщо в Гваделупі є компартія, то там є і голодуючі.

У дитячий садок повина була приїхати іноземна делегація. Вихователька зібрала дітей і почала вчити:

– діти, якщо у вас будуть що-небудь запитувати, ви відповідайте: “У Радянському Союзі все найкраще!” Прийшли гості і запитують:

– діти, вам подобається ваш садочок?

– У Радянському Союзі все найкраще!

– А яка у вас їжа?

– У Радянському Союзі все найкраще!

– А які у вас іграшки?

– У Радянському Союзі все найкраще!

Раптом самий маленький заплакав. До нього підбігли вихователька, іноземці, запитують:

– Чого плачеш? Що сталося?

– У Радянський Союз хочу-у-у!

“Вісник Малозахищених”
Інформаційна громадсько-політична газета.
Засновник - ГО “З'єднання борців “За справедливість”.
Свідectво про державну реєстрацію KB № 9485 від 11.01.2005 р.
Голова редакційної ради Анатолій Войтко

Газета виходить двічі на місяць
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій
Передплатний індекс **08697.**
Ціна 10,08 грн. на рік
Виявляйте, картайте, допомагайте - ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Листування з читачами - тільки на сторінках газети.
У разі передруку посилання на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Адреса редакції:
вул. Набережна, 7, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: zbzs@nh.km.ua
Банківські реквізити:
р/р 26004732741350 в Рівненській обласній філії УСБ м. Острог, МФО 333012, Код ЗКПО 22764531
Газета друкується у
ВАТ “Рівненська друкарня”
вул. Київська, 10, м. Рівне, 33027
e-mail: druk@rivne.com
Тираж 1 000 Зам. №29